

to činí u obcí mimopražských § 37 ob. zř. čes. Tím tedy přes svoje opačné stanovisko v otázce kompetence správních úřadů sám o nároku st-lčinně rozhodl meritorně.

V tom, že na jedné straně popřel vůbec kompetenci úřadů správních k meritornímu rozhodování o st-lčinně nároku, na druhé však přes to sám meritorní otázku řešil, spočívá zajisté rozpor. Leč důvodem tohoto rozporu jest výhradně ono mylné nazírání žal. úřadu, že není-li materiálního předpisu nárok takový straně přiznávajícího, nemohou správní úřady o nároku tom rozhodovati. Jakmile však tato domnělá kompetenční překážka odpadá, nabývá ono meritorní rozhodnutí žal. úřadu plného obsahu a odpadá potřeba onen nesprávný výrok o nekompetenci správních úřadů rušiti.

Avšak tím, že žal. úřad o nároku st-lčinně rozhodl meritorně, stává se bezpodstatnou také vada jeho druhého výroku, o níž bylo shora pojednáno. Ježto pak stížnost proti meritornímu výroku žal. úřadu námitek nevznáší, slušelo ji zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 9898.

Bytová péče. — Vyvlastnění. — Samospráva obecní: * Z ustanovení § 5 odst. 2 zák. č. 43/28, podle něhož má obec býti přizvána k místnímu šetření, nelze vyvoditi právo obce k šetření přizvané podati proti vyvlastňovacímu nálezu odvolání. (Zda by obec k místnímu šetření nepřizvaná měla právo stěžovati si proto, že přizvána nebyla, řešeno nebylo.)

(Nález ze dne 14. května 1932 č. 6393.)

V ě c: Obec Ch. proti zemskému úřadu v Bratislavě o vyvlastnění pozemků podle zákona o stavebním ruchu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Odvolání st-lky proti rozhodnutí okresního úřadu v Zlatých Moravcích ze 4. března 1929, kterým byly podle zák. č. 43/28 pozemky č. kat. . . . vyvlastněny pro devět uchazečů, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z toho důvodu, že obec má odvolací právo jenom pokud uplatňuje, že vyvlastňovaných pozemků bude třeba na stavbu školy. K této námitce však žal. úřad nepřihlížel, poněvadž jest to budoucí projekt, a nebylo dosud učiněno pravoplatné usnesení ani o tom, že se vůbec bude stavět, ani na kterém místě. Ostatně platné zákony dávají vždy možnost získati pozemky potřebné pro stavbu školy.

O stížnosti uvažoval nss takto: — — —

Stížnost namítá, že stěžující si obec byla v řízení vyvlastňovacím stranou, že tedy byla oprávněna ke všem námitkám v odvolání vzneseným, a vidí nezákonnost nař. rozhodnutí v tom, že řada jejích námitek byla pro nedostatek oprávnění obce k jich uplatnění odmítnuta. Že obec v řízení vyvlastňovacím, zavedeném podle zák. č. 43/28, je stranou, dovozuje stížnost z ustanovení § 5 odst. 2 cit. zák.

Nss neshledal námitku stížnosti důvodnou. Paragraf 5 odst. 2 cit. zák. ustanovuje ovšem, že úřad k šetření na místě samém prováděném má pozvati obec, ale z toho nijak nedá se dovoditi, že by obec v řízení vyvlastňovacím měla postavení strany a že by jí pak proto příslušelo právo z nálezů I. stolicí vydaného se odvolati. Z ustanovení § 5 cit. zák. plyne pravý opak. Paragraf ten v odstavci 1. praví, že řízením zjistí se především, jsou-li splněny podmínky §§ 2 a 3 a stanoví odst. 2, že k tomu konci úřad vykoná na místě šetření, k němuž budiž pozvána obec, soudní stavební znalec, a je-li toho potřeba také hospodářský znalec a všichni zájemníci. V poslední větě mluví odstavec ten i o památkovém úřadě. Již z této stylisace plyne, že obec není zákonem považována za zájemníka, pod kterýžto výraz zřejmě zákon zahrnuje subjekty, jimž přiznává postavení strany, t. j. subjekty, jejichž práva vyvlastňovacím nálezem nějak mohou býti dotčena. Zajisté je obec zájemníkem, přísluší-li jí k vyvlastňovanému pozemku nějaké právo, jež vyvlastněním může býti dotčeno. Mimo takový případ však není zájemníkem a postavení strany jí nepřisluší. K šetření ovšem podle pozitivního předpisu má býti přizvána, ale účelem tohoto ustanovení je jedině, aby mohla býti slyšena o tom, jsou-li splněny podmínky §§ 2—3 zák. č. 43/28.

Těmito úvahami veden dospěl nss k názoru, že obec z pouhé skutečnosti, že podle zákona má býti k místnímu šetření pozvána, nemůže dovozovati, že jí v řízení vyvlastňovacím přísluší postavení strany a že jí přísluší právo, z vyvlastňovacího nálezů se odvolati. Výtka nezákonnosti opřená o opačný názor stížností hájený je tedy bezdůvodná.

Stížnost snaží se ovšem svůj názor, že obec byla oprávněna k odvolání a všem v něm vzneseným námitkám, opřít i o další tvrzení. Tvrdí, že obec sama o vyvlastnění pozemků těch žádala a že podávajíc odvolání hájila zájem veřejný. Leč stížnost sama uvádí, že žádost obce o vyvlastnění byla zamítnuta. Pak ovšem již proto nemůže tvrditi, že k vyvlastněným pozemkům příslušelo jí nějaké právo, které mohlo by býti dotčeno vyvlastňovacím nálezem, nař. rozhodnutím potvrzeným. K hájení zájmů veřejných v řízení vyvlastňovacím pak obec vůbec není legitimována, z toho titulu jí zákon postavení strany nedává a pouhá obrana zájmů veřejných nikoho k podání odvolání nečiní legitimovaným.

Na podkladě těchto úvah dospěl nss k názoru, že st-lice vůbec nepřisluší právo, z vyvlastňovacího nálezů I. stolicí se odvolati. Jestliže žal. úřad odvolání její zamítl, nezasáhl nař. rozhodnutím do jejích práv vůbec a chybí tudíž nezbytný předpoklad úspěšné stížnosti.

Č. 9899.

Bytová péče. — Vyvlastnění: I. Podmínkou vyvlastnění podle zák. o stav. ruchu č. 43/28 není, aby vyvlastnitel v obci bydlil a neměl bytu. — II. »Náklady vyvlastňovacího řízení« podle § 6 cit. zák.